

in Francoze. — Angleški minister Gladstone je v državnem zboru tirjal pooblastil vsakega Irca zapreti, kateri bi na sumu bil, da drži s „Irsko ligo“, t. j. društvom za osvobodjenje Ircev. Navzočih 33 irskih poslancev je pa ugovarjalo neprenehoma; celih 14 ur so s kričanjem zabranili vsak sklep. Na to jih je dal nepostavno predsednik po žandarjih iz zbornice pognati. Potem so angleški poslanci Gladstonu dali potrebnih pooblastil. Glas o angleškem nasilstvu je še huje razburil Irce! — V Avstraliji so zasledili bogate zlate rude. Nekdo je pobral 45 funtov težko grudo čistega zlata!

Za poduk in kratek čas.

Nova knjiga v Ptuiju spisana in založena.

Ž. Kmalu se dotiska v tiskarnici „Politike“ v zlatej Pragi knjiga pod naslovom: „Zur Frage über die Gleichberechtigung der Slovenen“, na katero slovensko izobraženo občinstvo uže sedaj opozorujemo s primetbo, naj se potruditi razširiti njo v kroge, našemu narodnemu prizadevanju bolj iz neznanosti nego li iz zlobe protivne, kajti tem je knjiga prav za prav v prvi vrsti namenjena.

Našim še vedno slabim narodnim razmeram nanašajo, kakor vsi vemo, največ krivice: zloba in pakost nemškožidovskega novinarstva, računačja na glupost in slepoverje svojih čitateljev, predrznost in hujskanje med Slovence pritepenih tako zvanih „kulturträgerjev“, slab zgled, ki ga daja, zlasti prostemu ljudstvu, taisti del „liberalcev“ slovenskega pokolenja, koji se je iz tega ali onega, gotovo pa vselej iz sebičnega vzroka, svojemu narodu izneveril, ter „an den Brüsten der Adoptivmutter Germania“ kulturnega mleka do uš se nasisavši plemenitim prizadevanjem svojemu narodu zvestih sinov uzvišeno se posmehuje, nje po svojem mogočstvu „zgoraj“ očrnuje in, kolikor ima sam moči v rokah, nje brezsrčno in hudobno zatiruje.

Mnogo in mnogo, rekel sem, krivi so imenovani trije činitelji, zakaj se naš slovenski narod — ki zaradi tolikih slabih letin, neskončno težko sicer, a vendar radovoljno državi potrebno dačo plačuje in cesarju vselej zveste in hrabre junake podava — že toliko let z največjim naporom boriti mora za poedine mrvice onih pravic, koje mu neke točke osnovnih državljanskih postav v polni meri pripoznavajo.

Razven pakosti navedenih treh slovenskemu narodu načelnih protivnikov, krivo je slabemu vspehu naših prizadevanj politično plitvost naše sodeželanov. Neverjetno malo jih je, posebno na slovenskem Štajeru, meščanov in tržanov, ki bi želje in zahtevanje slovenskega naroda iz čistih virov poznali. Ne razumevši samostalno razsoditi posebnosti avstrijske države, zajemajo svojo politično znanje edino iz bečko-židovskih novin in iz

— graške „Tagespošte“. Slobodno se reče: polnih devetdeset odstotkov nemških in nemčurskih „purgarjev“ na slovenskem Štajeru ne čita razven „Tagespošte“ nobenih novin. Ta, Slovincem že od nekdanj najbolj sovražni dnevnik, je njim naravnoč „die Zeitung“. Ni se tedaj čuditi, da se je velik del teh polovičarjev njenega duha do grla napolnil, in da na vse priseže, kaj mu prinaša, s čim ga dan na dan krmi in napaja „die Zeitung“.

Tem umetno stvorjenim protivnikom našega naroda, kojih večji del nije iz zlobne namere ravnopravnosti naše zoprn, namenjena je gladko pisana, domoljubna, do deset pol obsegajoča brošura. Pa tudi samovestnim, neomahljivim narodnjakom bo iz raznih vzrokov kaj dobro došla, ker v nji bodo se zopet spoznavali z mnogimi veljavnimi starimi znanci, pa tudi z veseljem brali o marsikterem novem poštenjaku.

Zato bodi knjiga, ki govori v I. poglavju o preteklosti in značaji, v II. o političnem položaji Slovencev; v sledečih štirih o slovenskem jeziku v obče, o njegovih pravicah v ljudskih in srednjih šolah, o učiteljskih pripravnicah in uradih, med tem, ko nam poslednji del ostroumno in zanimivo osvetljuje nemški „liberalizem“ in tako zvani „klerikalizem“; vsakemu nemškega jezika zmožnemu, slovenskemu rodoljubu srčno priporočena.

Dobivala bo se za goldinar po vseh knjigoprodajavnicah na Slovenskem; skrbelo bo se tudi, da njo nam osebno znani narodnjaki na deželi po najkrajšem potu v roke dobijo.

D o d a t e k. Uredništvo temu pristavlja, da je g. pisatelj knjigo sam založil, in uže zato nadejamo se brzega in vsestranskega razširjenja, da ne bo iskreni narodnjak za svoj trud in razne sitnobe še materijalne škode imel.

Smešničar 6. Volitve prvih županov pride komisar iz C vodit. Kmetom razlaga važnost teh volitev pa tudi, kako bo treba voliti. Naposled pristavi: zdaj se pa le dobro med seboj pogovorite, koga boste volili, da se „štíme ne razšpricajo“.

J. V.

Razne stvari.

(Za nesrečne Zagrebčane) darovali so g. Glovacki, profesor 2 fl., g. Kaiser, obrtnik 3 fl., g. Rajšp, grajščinski oskrbnik 3 fl. in g. Romič, učitelj 50 kr., vsi v Ptuiju, č. g. J. Pečnik, župnik Laponski 10 fl. Bog plati!

(Za družbo sv. Mohorjevo) sklene se nabira družnikov s zadnjim februarjem t. l. Blagi narodnjaki naj ne pozabijo na to! Zlasti pa še opozorujemo, da dobijo društveniki namesto pesmarice „Cecilija“ lepe Šmarjnice: „Hoja za Marijo“.

(Novo posojilnico osnovali) so v Žavci. Odborniki so gospodje: Grohman, Stiglic, Cigan, Hausenbichler in vse dobro vselej podpirajoči č. g. župnik Jeraj. Takšnih posojilnic bi si naj Slovenci več osnovali, kajti sedaj je to leži, ker so

pristojbin in davka proste do 300 fl. čistega dohodka.

(† *Umrta*) sta 3. febr. č. g. Janez Jug, kurat pri sv. Lenartu nad Laškim 70 let star, in č. g. Luka Sevšek, župnik v Artičah, star 70 let.

(*Ljutomerskeje čitalnici*) izvoljen je g. Kril za predsednika, č. g. Fr. Šrol v namestnika, g. Jož. Gomilšak za blagajnika, č. g. Iv. Simonič za tajnika, g. Jož. Horvat za knjižničarja, g. Iv. Kukovec in č. g. Dav. Napast sta odbornika, gg. Lov. Baš, Drg. Huber in N. Mohorič namestniki.

(*Mariborski župan*) od cesarja potrjen je zopet g. dr. Reiser.

(*Seidl III.*) je sedaj g. dr. Duchatsch. Imenovan je namesto odstopivšega Seidla predsednikov namestnik v okrajnem šolskem svetu mariborskem. —

(*Slovenecem veselo novico*) poročajo nemško-liberalni listi, namreč, da gre g. dr. Waser, predsednik graške nadsodnije, v pokoj.

(*Javno zahvalo*) izreka Milostljivemu knezoškofu za darovanih 5 fl. šolskim otrokom v Mariji Zagorskeje župnik Karol Terjašek.

(*Prestavljen*) je c. k. okrajni glavar dr. plem. Braunhof iz Radgone v Leoben, g. plem. Finetti pride v Slov. Gradec.

(*Porotnice*) pričele so v Celji dne 7. febr. t. l.

(*„Marburger-Zeitung“*) ali jeni pisatelj g. Wiesthaler je v vodnem članku srdito udrihal po konservativnem nemškem poslanci, č. g. Karlonu, češ, da je ta v Mooskirchenu govoril, „da (samo gruntne) dače kmeta ne spravljajo nanič“, (ampak se vé še marsikatera druge reči, katere so liberalci zakrivili n. p. odertija, strašne deželne, okrajne, srenjske, šolske doklade itd.), „in da toraj konservativni poslanci kmete zapeljujejo in goljufajo“. Toda kmalu potem je morala „Marb.-Zeitung“ pismo g. Karlona objaviti, v katerem napadeni gospod naznanja, da on v Mooskirchenu še niti bil ni. Tako delajo liberalci, najprej si nekaj zmislijo, časih celo drzno zlažejo, a potem okolo sebe udrihajo, kakor da bi znoreli! Res, prava nemško-liberalna „kultura“.

(*Zavoljo davice*) pri otrokih morali so šolo v Frankolah zapreti.

(*Iz Murskega polja*) se nam poroča, da je ondi nek g. Engelhart strašansko stiskaval več let kmete, a sedaj na Dunaj potegnil neznano bogat. Iz „hausknehta“ je baje postal milijonar. Barantal je z denarjem in prodaval kmetije na kose. Ko bi ne bili liberalci l. 1868. odpravili oderuške postave in poznej dovolili posestev trgati, bilo bi to nemogoče.

(*Zemlja stresla*) je se 4. febr. ob $\frac{1}{2}$ 3 uri zgodaj. Potres čutili smo v Mariboru, Celji, Ponikvi in Doberni; še huje pa na Koroškem in Kranjskem. V Zagrebu pa zemlja vedno trepetala, kar se posebno po noči v postelji čuti!

(*V lastno skledo plunil*) je g. Novak, slovenski posestnik pa nemčur v Bohovi blizu Mari-

bora, ko je slovensko povabilo k mariborskeje sod-niji poslal nazaj z dostavkom: „dieses „Povabilo“ mit dem zutick, dass es das Bezirks-Gericht in deutscher Sprache zergliedern möge“.

(*Spremembe v Lavantskeje škofiji*). Provizor pri sv. Lenartu je č. g. Gregor Dupelnik in v Artičah č. g. Franc Ostere; sv. Lenart in Artiče so razpisane do 22. februarja t. l.

(*Dražbe*). 11. febr. Jož. Standegger 2980 fl. (po dr. Duchatschu) v Mariboru, 14. febr. Jera Vaupotič v Leskovci 1550 fl. Jan. Medved 1600 fl. v Ptui, Jož. Kokol v Pohorji 800 fl. Marija Grobelnik v Kapli 1025 fl. 18. febr. Matija Gojkovič na Ptuijskeje gori 200 fl. Jan. Hribernik v Radvanj 2740 fl. 21. febr. Jan. Smirmaul 8595 fl. v Mariboru, 22. febr. Gašpar Apline v Lobnici 956 fl. (dr. Duchatsch).

Listnica uredništva: Dopisi od sv. Marjete, sv. Ane, Nove cerkve, Ptuja, od Savinje in Koroškega prihodnjic; dopis iz Artič, iz Celja zastran podp. društva v Cerkveni prilogi; drugi spisi in novosti prilično! G. Sorschag stika za našim dopisnikom zastoj, jih je več, kar bo razvidno ko bomo razlagali, kako je Sorschag Črešnovčanom šolo stavil!

Loterijne številke:

V Trstu 5. februarja 1881: 28, 22, 48, 75, 52.

V Linci „ „ 56, 59, 83, 60, 55.

Prihoduje srečkanje: 19. februarja 1881.

Št. 2431.

Razglas.

Dne 24. februarja 1881, dopoldne ob ednajstih se bode vršila pri sv. Marjeti poleg Rimskih toplic zniževalna dražba stavbarskih del pri cerkvenih poslopijih, koje dela so v predarku cenjene na 1468 fl. 46 kr.

To se objavlja s pristavkom, da leži načrt in prevdarek pri c. kr. okrajnem glavarstvu v Celji in pozneje pri dražbeni komisiji na ogled.

C. kr. okrajno glavarstvo v Celji,

dne 31. januarja 1881.

C. kr. namestnijski svetovalec,

Haas.

Javna skušnja

bo dne 14. in 15. februarja t. l. ob 9. uri predpoldnem in ob enem sklep 9. šolskega leta na sadje in vinorejskeje šoli v Mariboru. Povabljeni so vsi kmetovalci in prijatelji šolstva sploh. Dne 14. februarja bo se izpraševalo iz predmetov ljudskih šol, iz računstva, geometrije, prirodoslovja, spoznavanja zemeljskih tvarin pa iz nauka o gnoji; dne 15. febr. pa se bode vršilo izpraševanje iz glavnih predmetov ove šole: iz gospodarstva sploh, potem pa iz sadje in vinorejstva, kletarstva, spoznavanja sadežev in vinske trte posebič.

V Mariboru dne 28. jan. 1881.

Ravnateljstvo

sadje in vinorejske šole.